

Pozdravljeni!

Sem Ines Zadravec, študentka 2. letnika na Višji prometni šoli Maribor, smer logistično inženirstvo. Na kratko bi vam rada predstavila mojo prakso v tujini v avstrijskem podjetju Knapp AG, ki je potekala preko Erasmus konzorcija višjih strokovnih šol, ter moje doživljanje življenja v Gradcu v teh dveh mesecih in pol.

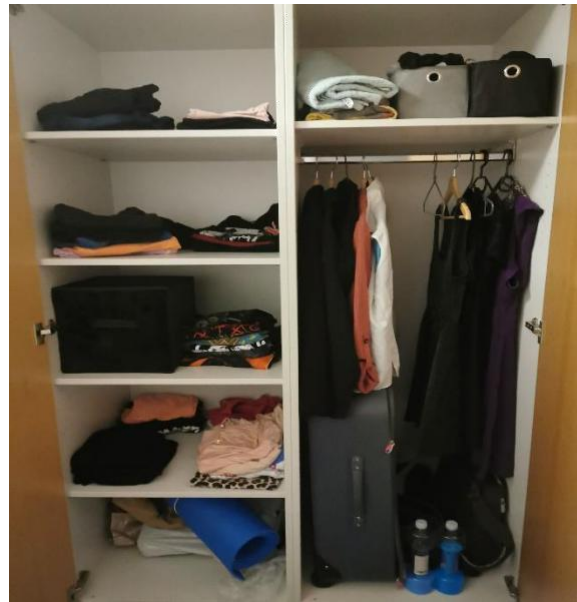
Vse se je začelo enega lepega popoldneva, ko smo bili s strani šole obveščeni, da se lahko vsi zainteresirani študentje prijavimo na izbor za prakso v tujini, ki bo potekala prav v podjetju Knapp AG.

Takoj sem zgrabila ponujeno priložnost, saj mi je podjetje priraslo k srcu, že ko smo v prvem letniku opravili ekskurzijo vanj, prav tako pa sem videla samo sebe na ponujenem delovnem mestu. Proces izbire se je začel na šoli, kjer smo dobili niz praktičnih nalog, ki smo jih morali rešiti, nato smo bili izbrani tisti, ki smo se najbolje odrezali.

Oh, kako počasi je tekel čas, ko smo morali čakati na prihajajoči intervju s predstavnikoma iz podjetja Knapp. Vsi rahlo na trnih, smo se zavzeto pripravljali na razgovor, ne da bi vedeli, kaj nas pravzaprav čaka. Kaj nas bodo vprašali? Kako se vesti? Moramo do potankosti poznati podjetje? Me bodo izbrali? Vse to so bile misli, ki so mi švigale po glavi. No, sam intervju ni bil nek bavbav, pravzaprav je potekal precej sproščeno in preden sem se sploh zavedala, ga je bilo že konec. Če smo mislili, da je bilo mučno čakanje na sam intervju, smo se še kako motili; namreč nikakor nismo mogli dočakati informacije, koga so pravzaprav izbrali. Po dolgem mesecu čakanja smo prejeli težko pričakovano e-pošto: "Čestitamo, izbrani ste bili za prakso v podjetju Knapp AG." Nato nas je čakalo urejanje in podpisovanje kar nekaj potrebne dokumentacije in lov na prebivališče v Gradcu, ki je za dva meseca in pol postal naš dom. Pri iskanju nam je pomagala naša super profesorica, tako da sva s sošolko Anjo kar hitro prišli do prebivališča, in sicer v Friedrich Schiller Studentheimu v Gradcu. No, in vse je bilo končno pripravljeno! Praksa bi se morala pričeti aprila in končati junija, vendar so bili vsi naši načrti uničeni zaradi korone. Bili smo nestrpni, namreč marsikatero podjetje zaradi korone ni sprejemalo študentov na prakso, a Knapp nas je prijetno presenetil. Vsi trije izbranci smo namreč dobili nov termin opravljanja prakse, in sicer od 13. julija do 18. septembra. In naša pustolovščina se je pričela.

Med mojim bivanjem v Gradcu v že prej omenjenem študentu sem stanovala v enoposteljni sobi, za katero sem mesečno odštela 321 evrov; v to najemnino je bilo vključenih 100 GB interneta, čiščenje dvakrat mesečno, sveža posteljnina, možnost brezplačne uporabe fitnesa in glasbene sobe v študentu ter pralnice. V procesu same selitve v študentski dom je bilo potrebno prijaviti začasno prebivališče na upravni enoti v Gradcu, kar nam ni povzročilo nobenih stroškov, postopek je bil namreč zelo hiter in brezplačen.

Naš prvi dan se je končno začel in že v naprej pripravljeni smo se polni pričakovanj z javnim prevozom odpravili do podjetja, kot pridni študentje malce prej, da ne bi bili pozni na svoj prvi dan. Pričakalo nas je neprijetno presenečenje, namreč pozabili so, da pridemo. Po nekaj klicih iz recepcije, na razne oddelke je bilo potrjeno, da je datum pravi in končno se je naša praksa začela. Najprej so nas fotografirali in dobili smo svoje službene kartice, nato pa so nas napotili do IT oddelka, kjer smo dobili vso potrebno informacijsko opremo, potrebno za pričetek dela (službeni prenosni računalnik DELL, tipkovnico, miško ter nahrbtnik za lažji prenos službenih pripomočkov).

Kljub temu da nas niso pričakovali, smo bili deležni prijetnega sprejema s strani bodočih sodelavcev na oddelku in kaj hitro smo se počutili bolj domače. Kmalu smo začeli tudi s prvimi obveznostmi, in sicer z učenjem preko spletnega učnega okolja, imenovanega "Knapp Academy". Ta onboarding tečaj je trajal 7 tednov, medtem pa smo imeli tudi veliko predavanj in proti koncu tudi nekaj praktičnih nalog.

Spoznali smo tudi druge oddelke, programe, ki jih software inženir uporablja pri svojem delu, in razne pomembne dokumente. Delovnik je bil za začetek kar naporen, namreč zgodnjo vstajanje, preživeti 9 ur in pol v podjetju (dela se 8,5 ur, pol ure malice se ne šteje), nam ni bilo blizu, zato smo bili na začetku kar utrujeni. Vsak dan smo se okrepčali z malico v menzi. Lahko smo izbirali kar med 6 meniji dnevno,

kar se mi za tako veliko podjetje zdi super izbira. Meni je stal 4,20 €, kar je bila cena za poln obrok (juha, solata, glavna jed, sladica).

Javni prevoz v Gradcu se mi zdi izjemno dobro urejen, kar seveda ne moremo trditi za slovenskega. Vsakodnevno smo za prihod do službe porabili približno 40 min in enkrat prestopili. Blizu študenta smo imeli možnost uporabe tramvaja in avtobusa, vendar smo hitro ugotovili povezavo, ki nam je najbolj ugovarjala. Na postaji Raiterkaserne smo stopili na bus,

ki nas je zapeljal do nakupovalnega središča Murpark, tam pa smo prestopili na vlak in se peljali 2 postaji do Hart bei Graz, kjer se samo podjetje nahaja. Cena mesečne kombinirane vozovnice, torej linije 101, ki vozi vsepovsod po Gradcu, in linije 203, ki vodi do Hart bei Graz, nas je stala okoli 73,30 €.

V prostem času na začetku iskreno nismo počeli prav veliko, bili smo namreč izčrpani zaradi novega tempa življenja, ki ga prej nismo bili vajeni, zato smo se običajno po praksi odpravili vsak v svojo sobo in dali vse štiri od sebe. Počasi smo začeli odkrivati Gradec. Seveda smo pri tem tempu potrebovali dober kafe, če smo želeli ostati budni, zato smo kaj kmalu odkrili graško varianto Starbucks-a, ki se imenuje Tribeka. Moram reči, da smo bili kar stalni gosti. V nakupovalnem centru Murpark smo odkrili restavracijo z izredno dobrimi solatkami, ki se imenuje Dean&Davis in medtem ko sta Anja in Leon uživala v solatkah, jih jaz žal nisem poskusila. Kot se spodobi, smo želeli poskusiti tudi Dunkin Donuts ene izmed najboljših krofov ever, vendar smo vsako popoldne čakali zaman, namreč vedno je bilo vse prazno. Končno se nam je nasmehnila sreča in sladko smo se mastili ob krofih in pili dobro kavo. Za nameček pa smo poskusili tudi Burger King, ki je postal naša slaba razvada. Razen raznih kulinarčnih in šoping potepanj pa smo se kdaj pa kdaj podružili na terasi študentskega doma.

Praksa v Gradcu, v podjetju Knapp AG je bila zame osebno ena izmed najboljših izkušenj v življenju in bi jo definitivno še

enkrat ponovila. Vsi smešni trenutki, trenutki, ko smo morali biti samoiniciativni, trenutki poslovne in osebne rasti ter možnost karijerne rasti, vse to je bilo neprecenljivo.